

Misijoni imajo lepe uspehe. Veliko truda in gmotnih žrtev zahtevajo misijoni v poganskih krajih. Niso pa zaman ne napori ne žrtve. Namnožujejo se od leta do leta uspehi. V tem oziru se odlikuje Afrika, kjer krščanstvo naglo napreduje. Zlasti velja to za državo Ruanda (v osrednji Afriki), ki je pod belgijsko nadoblastjo. V tej državi je 1.600.000 prebivalcev, med katerimi je 90% kristjanov ali katehumenov (pripravnikov za sv. krst). Preteklo leto je bilo 52.632 krščenih, število katehumenov pa znaša nad 100.000. Sam kralj Mutar IV. je katehumen. V tej državi delujejo kot misijonarji Beli očetje, ki zelo skrbijo za to, da krščenci tudi krščansko živijo. Kot najboljšo sredstvo smatrajo sv. obhajilo. Na misijonski postaji Kabgay, da navedemo samo en primer, je bilo o Božiču 1934 porazdjenih 17.000 sv. obhajil. Velika skrb Belih očetov je duhovniški naraščaj iz vrst domačega prebivalstva. V Ruandi je že 17 duhovnikov-črncev in 43 donacij sester misijonark, v Ugandi pa je že 56 domačih duhovnikov. Skupno rodijo Beli očetje 16 duhovniških semenišč, ki je iz njih do zdaj izšlo 122 duhovnikov-črncev.

Protestantska nedoslednost. Angleška protestantska cerkev bi rada služila dvema gospodoma: Bogu in svetu. To pa po zatrdilu sv. evangelija ne gre. Dve veliki angleški cerkveni pokrajini (canterburyska in yorška) sta pred tremi leti ustanovili posebno cerkveno komisijo, ki naj preuči vprašanje, kako bi se anglikanska cerkev morala ravnati v vprašanju nerazdružljivosti zakona. Komisija je dovršila svoje delo ter o njem objavila poročilo, ki v njem ugotavlja: Zakon, kakor ga je ustanovil naš Gospod, je načeloma doživljenjska in nerazdružljiva zveza med enim možem in eno ženo, izključena je vsaka druga zveza. Dokler živi zakonski tovariš (tovarišica), je nova poroka greh zoper to načelo; anglikanska cerkev ne sme prisostvovati taki sklenitvi zakona, niti ne sme pripuščati takšne osebe k sv. zakramentom. — Dejansko pa anglikanski protestantizem kot državno krščanstvo ravna drugače. Dovoljujejo se izjeme od tega načela. Škofom je prepuščeno, da dovoljujejo osebam, ki so ločene, pa znova »poročene«, pristop k zakramentom. To je koncesija (popušcanje) svetu in duhu časa. Odrešenik pa pravi: »Dvema gospodoma je nemogoče služiti.«

Lastna knjiga ga je spreobrnila. Da se ob čitanju kakšne dobre knjige mnogoteri spreobrne, se večkrat dogaja. Po redko pa se zgodi, da bi koga spreobrnila lastna knjiga. In vendar se je to zgodilo s protestantskim duhovnikom Gregoryjem, ki je bil nedavno po jezuitskem patru Woodlocku v Londonu sprejet v katoliško cerkev. Gregory je bil član metodistične protestantske verske ločine, kateri je njegova obitelj pripadala od njenega početka. Bil je v tej verski ločini pridigar in duhovnik. S

svojim bistrim duhom je hotel priti resnici do dna. Temeljito je študiral verska vprašanja. Odločil se je, da bo o vseh vevležnih vprašanjih, ki se tičejo človeka in njegovega odnosa do Boga, spisal knjigo. Začel jo je pisati kot protestantski metodist, med pisanjem je spoznal vso resnico ter postal katoličan. Tisti dan, ko je njegova knjiga z naslovom »Nedovršeni vsemir« izšla, je bil njen pisec Gregory slovesno sprejet v katoliško Cerkev. Čudovita so pota božje previdnosti!

Stolčki se majejo!

(Dopis od Sv. Lenarta v Slov. goricah.)

Kakor znano, se je izvršila združitev malih občin v velike upravne občine pod nasilnim režimom, ki ni užival zaupanja v ljudstvu, se tudi ni oziral na njegove želje, marveč je ustregel predlogom nekaterih oblasti željnih gospodov, kateri so skomandirali združitev tako, da so obdržali ravnotežje na svojih stolčkih v površju. Pri vsem tem pa se večinoma ni oziralo na teritorialne potrebe kakor tudi ne na želje prebivalstva, ki se je taki združitvi upiralo ustmeno in vlagalo pismene ugovore — brez učinka.

Sedaj pa, ko je nastopila vlada ljudskega zaupanja, ko so prišli na meročajna mesta ljudje, ki čutijo z narodom, je prebivalstvo, rešeno suženjskih okov, začelo zbirati podpise za pregrupacijo naših velikih, »salomonsko«

pametno komasiranih občin. Vse to pa seveda ne gre v račun raznim gg. velikim županom. Med temi je tudi g. dr. Milan Gorišek, predsednik občine in odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, ki ga je stvar tako razburila, da je izdal poseben letak svojim puntajočim se, bolj rečeno, strahu rešenim občanom, v katerem jim razklada, da so dosedaj živeli kakor v obljubljeni deželi, plačevali razen drugih davkov samo 35% občinsko doklado, okoliške občine pa 55, oziroma 85%. Ni pa obrazložil, da so okoliške občine morale plačevati precejšnje dolgove bivših občin, ki so znašali v desetisoče, in zraven tekočih obveznosti tudi šolam, ki so za preteklo proračunsko leto 1934-35 popolnoma poravnane, tržka občina pa vkljub svoji močni davčni moči in vzornem občinskem gospodarstvu dolguje samo osnovni šoli glasom zadnje seje šolskega odbora 14.700 Din. Kot za sladkorčke se omenja v letaku: naprava vodovoda, šetališča in asfaltiranih cest. Pa dovolj!

Našim ljudem je itak znan vzrok te nenavadne skrbnosti, ki pa ni v prvi vrsti namenjena v dobrobit občanom, ampak je glavni vzrok: ker se stolček maje. — Pripomba. Vsak človek, ki nima značaja vsiljivosti, bi na podlagi ogromne večine podpisov svojih občanov izvajal posledice kot mož uvidnosti, ne pa se posluževal stvari, ki kažejo, kako se utopljenec lovi za bilko.

*

Pri zaprtju, motnjah v prebavi

vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec

691

naravne **FRANZ JOSEF** grenčice.

Registrirano od Min. soc. pol. in nar. zdr. S. br. 15.485 od 25. V. 1935.

Osebne vesti.

Kraljeva rodbina je zapustila Bled 14. avgusta in bo nadaljevala letovanje ob morju.

Star slovenski junak umrl. Na svojem gradu Kamen pri Novem mestu je umrl v visoki starosti 86 let bivši kranjski deželni glavar in dvorni svetnik Franc plemeniti Šuklje. Rajni je bil znan politik ter kulturni delavec. Hvalen mu spomin!

Nov senator. Za senatorja je imenovan bivši minister in prvak bosanskih muslimanov Halibeg Hrasnica.

Stoletnico rojstva pesnika Simona Jenka so slavili zadnje nedeljo v Podreči na Sorškem polju na Kranjskem. Jenko je znan vsakemu Slovincu po narodobudnih pesmih (kakor: »Naprej zastava slave«, »Buči morje Adrijsko« itd. Simon Jenko je pokopan na pokopališču v Kranju poleg našega naj večjega pesnika Franca Prešerna.

Smrt gorečega in priljubljenega patra frančiškana. V Brežicah je umrl na vnetju slepiča p. Ziga Ahčin, brat

glavnega urednika »Slovenca«. Rodil se je leta 1893 v Domžalah. V frančiškanski red je vstopil 1912 in je prejel mašniško posvečenje leta 1921. Bil je samostanski vikar, mestni katehet in kaplan v Brežicah. Radi izredne delavnosti in gorečnosti je bil obče priljubljen in ga bodo samostanski bratje ter brežiški meščani težko pogrešali.

Dve spremembi pri kapucinih. Iz Celja v Ptuj je premeščen g. p. Inocenc Narobe, v Celje pride g. p. Vilibald Novak iz Ostjeka.

Nesreče.

Otrok podlegel opeklinam. V Mariboru v Metelkovi ulici je padel desetletni delavčev sinko Štefan Magyar v apnenico, kjer se je tako hudo opekel, da je umrl v mariborski bolnišnici.

Nevarno trčenje. Na cesti Maribor—Slivnica je zadel avtomobil v 25 letnega šoferja Mirko Sagaj, ki se je vračal na kolesu v Maribor. Sunek je pognal kolesarja na cesto, kjer je obležal v nezavesti s hudimi poškodbami. Lastnik avtomobila je prepeljal poškodovanega v mariborsko bolnišnico.

Nogo si je zlomil pri padcu z motocikla mariborski stavbenik Franjo Špes s Tezna.